

Hagyományok és nagy találkozások

SELMECBÁNYA Egy középkori kisváros

FOTÓ: SZENTE TÜNDE

Nagy Miklós és Várkonyi Zsolt egy fotó erejéig kihasználta a kínálgató lehetőséget, kizárólag a selmeci hagyományok tiszteletben tartásának szigorú keretrendszerén belül

Selmecbánya (szt) – Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület alapításának helyszíne Selmecbánya, az egykori magyarországi középkori kisváros.

A háromnapos kulturális fesztivál idejére a világörökség részét képező városka életre kelti középkori forgatagát. Felelevenednek

a szokások, a ládikák mélyéről előbújnak a szellem kincsei, a bányász- és iskolaváros hagyományai. Magunkra öltjük a díszegyenruháinkat, s közösen énekeljük a diáknótákat, a bányász, kohász, gépész és erdész himnuszokat. Korra, nemre, végzettségre és beosztásra való tekintet nélkül egy nagy, összetartó család tagjai vagyunk. (Beszámolónk a 11. oldalon)

Szalamander Kulturális Fesztivál

HAGYOMÁNY Selmecbányai időutazás egy izgalmas középkori világba, újvárosi résztvevőkkel

SZENTE TÜNDE
szerkesztőség@dh.plt.hu

Selmecbánya – Ha Selmec hív, mi ott leszünk... diáknóta cseng a fülünkben, amikor keressük az okát, miért kelünk újból és újból útra, hogy megtegyük azt a 250 kilométeres távolságot, amelynek végén megérkezünk a gyönyörű középkori városkába, ahol a világ első műszaki felsőoktatási intézménye, a Monarchia Bányatisztképző Akadémiája működött.

Évről évre az utódintézmények egykori és jelenlegi hallgatói közül többen felkeresik Selmecbányát a szeptemberi kulturális fesztivál idején, hogy részt vegyünk a Szalamander felvonuláson. Természetesen ezúttal sem hiányoztunk, a hívó szóra gondolkodás nélkül mentünk.

A háromnapos kulturális fesztivál idejére a világörök-

Selmecbánya ma is a bányász, kohász és gépész hagyományok bölcsője

ség részét képező városka életre kelti középkori forgatagát. Előkerülnek a korabeli gúnyák, felelevenednek a szokások, a ládikák mélyéről előbújnak a szellem kincsei, a bányász- és iskolaváros hagyományai. Miként magunkra öltjük a díszegyenruhánkat, s közösen énekeljük a diáknótákat, a kohász, erdész és bányász himnuszokat. Az Óvárban megkoszorúzzuk az 1849-es Honvéd szobrot, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) 1892-es alapítására emlékeztető táblát az Akadémiai falán, a város egyik te-

Dunaújvárosiak Selmecbányán.
Bal oldalon Józsa Róbert az OMBKE dunaújvárosi elnöke, jobb szélén Hevesi Imre a kirándulás szervezője (felső kép)

Selmecbánya polgármestere Nadezda Babiaková (b) és az OMBKE nevében dr. Pataki Attila (b3) Moravec Pétert (b2) tüntette ki a városházán

Dr. Móger Róbert (b) és Polányi Zoltán a város történetét szimbolizáló szalamandra gyíkokkal (alsó kép)

FOTÓ: A SZERZŐ

JEGYZET

Várkonyi Zsolt

varkonyi.zsolt@dh.plt.hu

Nagy találkozások

Selmecbányára kellett mennem ahhoz, hogy egy régi kedves miskolci egyetemi évfolyamtársammal összejussak. A hosszú és fárasztó, éjszakába nyúló fáklyás felvonulás után két dunaújvárosi társammal együtt tértünk be a kisváros egyik hangulatos sörözőjébe. A „látszólag idegenek” is úgy köszöntek egymást ezen szentélyekben: Jó szerencsét!
„Golyó”, aki 1985-ben az akkori Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának diákrektor-jelöltje, majd az egyetem diákrektora volt, a társaság motorjaként ma sem hazudtolta meg önmagát. A miskolci, dunaújvárosi kohászok, bányászok, gé-

pészek és a soproni erdész kollégák is, kortól végzettségtől és beosztástól függetlenül egy nagy család tagjai. Jómagam úgy három évvel ezelőtt, még vasműs koromban, végzett gépészként tiszteletbeli kohász lettem, pontosabban lehettem. Számomra ez azt jelentette, hogy ez a csapat befogadott. Egy ilyen közösséghez való tartozás sok mindenre megtanítja az embert. Tisztelet a másnak, tolerancia, elfogadás, szinte már azt gondolhatnánk, hogy a nagybetűs életben sincs ez másképp. És mégis. Közéjük tartozni megtiszteltetés, felelősség, és persze öröm. Jó szerencsét!

A bányászat lecsendesült

Ezen a tájon a legkeményebb bányászok nemzedékei meglepően gyengéd, lírai kultúrát teremtettek, életritmusukat a természet, a munka és a válás határozta meg. Az évszázadok bányászata kicsit elfárasztotta a várost, a megrepesztett kőfalak gondos figyelmet igényelnek ahhoz, hogy megakadályozzák a visszafordíthatatlan pusztulást. Selmecbányán a bányászat lecsendesült, a bányász-láz által okozott sebek meggyógyultak, a vidék olyan, mint egy gyógyfürdő, amelybe ingyenes a belépő. Az is elég, hogy sétálunk egyet csöndesen és ráérősen, vagy csak egyszerűen becsukjuk a szemünket és közben érezzük a rezgését, az ölelését ennek a kivételesen gyönyörű helynek – olvasható a város legfrissebb szlovák és angol nyelvű turisztikai kiadványában.

metőjében az egykori professzorok sírjait, köztük Kerpely Antalét, és együtt vonulunk a nemzetközi társasággal az esti Szalamander felvonuláson. Másnap délután, az Ásványbörzére menet, útba ejtjük a Kismatej sörözőt, s közben újból és újból rácsodálkozunk a kacskaringós utcák, manzárdtetős háza-ira, és a festői szépségű tájra, s azon tűnődünk, hogy a vulkánikus hegység gyomrában, lent a mélyben még mennyi ezüst és arany lehet, amelynek felszínre hozatala már nem éri meg. Barangolás közben szemünk elé képzeljük az egykori szabad királyi város forgatagát, hétközi- és ünnepnapjait, a benne élők örömeit és bánatait.

S hogy teljes legyen az ünnep, a szombati polgármesteri fogadáson a német, a lengyel, a szlovák és a magyar bányász-kohász egyesületek, műszaki felsőoktatási intézmények képviselőinek köszönetet mond a város első embere, Nadezda Babiaková a selmeci hagyományok ápolásáért. Szavai nyomatékosságára kitüntetést adományoz a szlovák vaskohász Moravec Péternek, Selmecbánya polgármesterének, a Selmecbányai Hagyományörző Kör tagjának, a szlovák-magyar baráti kapcsolatok továbbvivőjének, akinek eme érdemeit az OMBKE sem győzi hangsúlyozni, éppen ezért emléktárgy-kéntben részesíti.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület dunaújvárosi szervezete összetartó csapat. A kiránduláson újra életre keltek a korábbi történetek, a régi hagyományok, a távoli barátságok.

Nem kell nagy elhatározás ahhoz, hogy kijelenthessük: jövőre, veletek, ugyanitt!

további képek, információk

duol.hu
DH Online